

200703471/1.

Datum uitspraak: 23 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/31010 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 16 april 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 mei 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 april 2007, verzonden op 19 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Lid van de enkelvoudige kamer

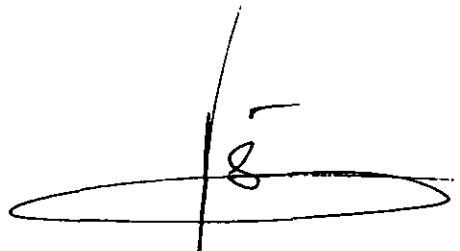
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 augustus 2007

452-513.

Verzonden: 23 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 06/31010

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op
van Nepalese nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. M.H.R. de Boer, werkzaam bij de Stichting Rechtsbijstand Asiel te
Arnhem,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: mr. S. Raterink, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Op 26 juni 2004 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 30 mei 2006 heeft verweerder afwijzend beslist op deze aanvraag.

Bij brief van 26 juni 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 2 april 2007, waar eiser en zijn gemachtigde, alsmede de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor

Reg.nr.: Awb 06/31010

2

de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.2 Eiser heeft aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd dat hij afkomstig is uit Nepal. Eiser heeft vanaf het einde van 2001 problemen ondervonden van de zijde van de Maoïsten. Voorts heeft eiser verklaard problemen te hebben ondervonden vanwege zijn lidmaatschap van de Nepal Kongress Party. De Maoïsten hielden eiser verantwoordelijk voor het oppakken van twee Maoïsten. De Maoïsten hadden eiser op een lijst gezet en aan eiser werd een ultimatum gesteld om met de Maoïsten samen te werken. Eiser heeft hieraan geen gehoor gegeven en is in april 2002 naar India vertrokken. Eiser is in april 2003 naar Nepal teruggekeerd, waarbij hij zich tot zijn vertrek op 15 juni 2004 heeft schuil gehouden. Hij heeft in deze periode geen persoonlijke problemen ondervonden.

2.3 Verweerder heeft de aanvraag op grond van de hiervoor vermelde bepalingen afgewezen en heeft zich daarbij op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van eiser niet geloofwaardig is. Verweerder heeft daartoe - kort samengevat - overwogen dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ten behoeve van de vaststelling van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute alsmede ter adstructie van zijn asielrelaas. Evenmin acht verweerder aannemelijk dat eiser geen enkel indicatief bewijs van de reis kan overleggen, noch in staat is voldoende gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent zijn reisroute af te leggen. Voorts heeft verweerder overwogen dat eiser willens en wetens valse verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn reisverhaal met als doel het onderzoek naar zijn reisroute te frustreren om zodoende in een gunstiger positie te komen. Ten slotte heeft verweerder overwogen dat eiser tegenstrijdige, vage en ongerijmde verklaringen heeft afgelegd aangaande zijn asielrelaas. Op grond van het voorgaande heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert, op grond waarvan het niet geloofwaardig is geacht.

2.4 Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling), onder meer uitspraken van 27 januari 2003 (zaaknr. 200206297/1, JV 2003/103), van 4 mei 2006 (zaaknr. 200509551/1, JV 2006/246) en van 7 augustus 2006 (zaaknr. 200605044/1), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de desbetreffende vreemdeling in zijn asielrelaas gestelde, maar niet met bewijsmateriaal gestaafde, feiten en omstandigheden tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling slechts terughoudend worden getoetst. De rechter moet het oordeel over de geloofwaardigheid van het asielrelaas of onderdelen daarvan toetsen aan de eisen die het recht daaraan stelt, met name wat betreft de zorgvuldigheid en kenbaarheid van de motivering daarvan. De in rechte te stellen motiveringseisen dienen aan te sluiten op evenbedoeld toetsingskader.

2.5 De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute, alsmede ter adstructie van zijn asielrelaas en dat hierdoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas. In de gronden van beroep heeft de rechtbank geen aanknopingspunten gevonden om verweerder niet in zijn standpunt zoals verwoord in het bestreden besluit te volgen. Eisers betoog, onder verwijzing naar het krantenartikel uit het NRC Handelsblad van 13 april 2001, dat ten onrechte het ontbreken van het paspoort is tegengeworpen, kan niet leiden tot het daarmee door eiser beoogde resultaat, omdat hetgeen is gesteld niet kan afdoen aan de volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling op eiser rustende eigen verantwoordelijkheid om waar

mogelijk zijn reis- en asielrelaas met documenten dan wel anderszins te onderbouwen.

Voor zover eiser in dit kader een beroep heeft gedaan op artikel 4 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Europese Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de bescherming, gaat de rechtbank daaraan wegens strijd met de goede procesorde voorbij, nu dit overigens niet nader onderbouwde beroep eerst ter zitting is gedaan.

Met betrekking tot het door eiser in de beroepsfase overgelegde rijbewijs stelt de rechtbank vast dat verweerder ter zitting heeft erkend dat voormeld rijbewijs in september 2006 in origineel is overgelegd. Met verweerder is de rechtbank echter van oordeel dat niet valt in te zien dat eiser niet reeds ten tijde van de aanvraag, althans in elk geval in de besluitvormingsfase het rijbewijs heeft kunnen overleggen. Reeds daarom kan het (alsnog) overleggen van het rijbewijs niet afdoen aan de tegenwerping van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000.

2.6 Zoals de Afdeling in onder meer voormelde uitspraak van 27 januari 2003 heeft overwogen, mogen, indien aan een vreemdeling het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 is tegengeworpen, ingevolge het bepaalde bij het eerste lid, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, nr. 3, p. 40/41) en volgens de voor de uitvoering van die bepaling vastgestelde beleidsregels in het relaas van die vreemdeling, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval een positieve overtuigingskracht uitgaan. Bij de beantwoording van de vraag of daarvan in een concreet geval sprake is, komt de minister beoordelingsruimte toe.

2.7 Naar het oordeel van de rechtbank bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is. De rechtbank overweegt dat verweerder in het bestreden besluit, en met name in het ingelaste voornemen tot dat besluit, genoegzaam heeft gemotiveerd dat en waarom sprake is van een ongeloofwaardig asielrelaas. Verweerder heeft daarbij met name betekenis kunnen hechten aan de omstandigheid dat eiser tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd aangaande zijn problemen met militairen en vanwege zijn activiteiten voor de Nepali Congress Party. Voorts heeft verweerder in aanmerking kunnen nemen dat eiser geen verklaring heeft gegeven voor de ongerijmde wending in zijn verhaal dat hij enerzijds verantwoordelijk wordt gehouden voor de aanhouding van twee maoïsten en anderzijds zich bij de maoïsten dient aan te sluiten. Nu de door verweerder geconstateerde tegenstrijdigheden dan wel ongerijmde wendingen niet gemotiveerd zijn weerlegd, bestaat er geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet op voormeld standpunt heeft kunnen stellen.

2.8 Nu verweerder het relaas ongeloofwaardig heeft kunnen achten, heeft hij terecht geconcludeerd dat eiser geen aanspraak kan maken op een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, onder a, b of c van de Vw 2000.

2.9 Met betrekking tot eisers aanspraak op een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 stelt de rechtbank

Reg.nr.: Awb 06/31010

4

vast dat verweerder ten tijde van het bestreden besluit geen beleid van categoriale bescherming voerde ten aanzien van asielzoekers afkomstig uit Nepal en verweerder zich in het bestreden besluit gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat eiser derhalve niet voor een dergelijke verblijfsvergunning in aanmerking komt. Verweerder heeft in het verwoerschrift verwezen naar brieven van 7 december 2004 en 30 november 2005 aan de voorzitter van de Tweede Kamer, waarbij het beleid van verweerder met betrekking tot de wenselijkheid van het voeren van een beleid van categoriale bescherming onder verwijzing naar de ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Nepal van 29 september 2004 en van 12 oktober 2005 uiteen is gezet. Verweerder heeft voorts onder verwijzing naar de parlementaire behandeling van voormelde brieven, zijn landgebonden beleid (Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2006/4) en jurisprudentie van de Afdeling nader uiteengezet waarom verweerder geen beleid van categoriale bescherming voert voor asielzoekers afkomstig uit Nepal.

In hetgeen eiser in dit verband heeft aangevoerd vindt de rechtbank geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser aldus niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000.

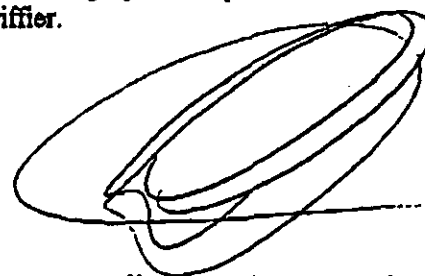
2.10 Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

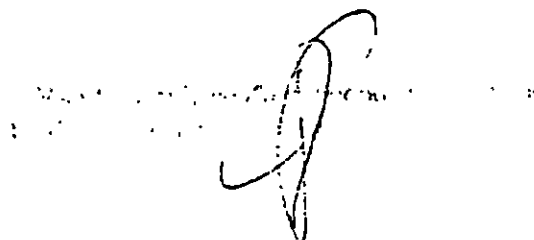
Aldus gegeven door mr. L.J.P. Lambooy en in het openbaar uitgesproken op 16 april 2007 in tegenwoordigheid van A.J. Rijks als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op: 19 APR 2007

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Eusebiusbuitensingel 5
6828 HS ARNHEM
Postbus 5418
6802 EK ARNHEM
tel. 026 - 353 18 60
fax 026 - 353 18 65
www.rechtsbijstandasiel.nl

Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

per post en per faxnr.: 070-3651380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3001	B 18 MEI 2007
ZAAKNR. 200703471	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr. H.L. Booij
jurist

Arnhem, 18 mei 2007

mr. J.J.T. van Loo
advocaat

BETREFT : APPELSCHRIFT

mr. mr. M.J.A. Rinkes
advocaat

Inzake :
Verblijvende te : AZC Zweeloo
Gelpenberg 17
7854 TA Aalden

mr. mr. M.H.R. de Boer
jurist

Geboortedatum :
Land van herkomst : Nepal
Ons kenmerk : MdB / 0406.26.0006
Proc.nr. : AWB 06/31010

mr. T. Arts
jurist

mr. mr. Y.G.F.M. Coenders
advocaat

Appellant kiest te dezer zake woonplaats te Arnhem, postadres: Postbus 5418, 6802 EK, ten kantore van de Stichting Rechtsbijstand Asiel (SRA), waarvan mev. mr. M.H.R. de Boer verklaart tot het indienen van het onderhavige beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie. Een machtiging dienaangaande treft u hierbij aan (productie 1).

mr. E.C. Stulter
jurist

mr. mr. J. Nourhussen
advocaat

Uitdrukkelijk wordt opgemerkt dat eventuele griffierechten ten laste dienen te worden gebracht van de rekening courant van de SRA.

mr. mr. M. Stoelzer - van Esch
advocaat

mr. W.J.C. Robben
jurist

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zutphen, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, van 16 april 2007, blijkens de bij de uitspraak gevoegde brief verzonden op 20 april 2007, 06/31010. Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd (productie 2).

mr. K.C. Victorien
jurist

In bovengenoemde uitspraak wordt het beroep van appellant tegen de afwijzing van zijn aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) afgewezen. Het beroep was gericht tegen de beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verder te noemen verweerder, van 30 mei 2006 inzake appellant.

In het onderstaande zal gemachtigde eerst het procesverloop en de kern van het vluchtverhaal vermelden.
Daarna volgen de grieven met toelichting.

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

1 PROCESVERLOOP

Appellant heeft op 26 juni 2004 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw).

Bij beschikking van 30 mei 2006 heeft verweerder de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning afgewezen.

Het tegen deze beschikking op 26 juni 2006 ingestelde beroep, heeft geleid tot de nu bestreden uitspraak.

2 VLUCHTVERHAAL

Appellant is afkomstig uit Nepal. Appellant werd bedreigd door de Maoïsten en bleef bij hen in de negatieve belangstelling staan.

3 GRIEVEN

Appellant heeft tegen de uitspraak de volgende grieven.

3.1 Grief 1

Ten onrechte stelt de rechtbank in r.o. 2.2 het volgende:

"Voorts heeft eiser verklaard problemen te hebben ondervonden vanwege zijn lidmaatschap van de Nepal Kongress Party."

Toelichting Grief 1

Appellant heeft in hetzelfde Nader gehoor waarin staat dat eiser verklaard heeft problemen te hebben ondervonden, verklaard dat dat niet het geval was. Er is toen ook niet verder op doorgevraagd. Appellant heeft dit ook verder niet ten grondslag gelegd aan zijn asielrelaas. Zoals in de Correcties en Aanvullingen ook is verklaard heeft kende hij de Maoïsten die in het dorp waren nog wel uit de plaatselijke politiek. Vroeger waren zijn lid van de communistische partij en hadden zij meerdere malen politiek tegenover elkaar gestaan. Dat was echter niet de aanleiding om het land te verlaten.

Eiser heeft dan ook in het Nader Gehoor al aangegeven dat hij niet vanwege zijn lidmaatschap problemen heeft ondervonden.

Ten onrechte wordt een nadien verbeterde verklaring opgenomen onder 2.2

3.2 Grief 2

Ten onrechte overweegt de rechtbank in r.o. 2.5 het volgende:

Met betrekking tot het door eiser in de beroepsfase overgelegde rijbewijs stelt de rechtbank vast dat verweerder ter zitting heeft erkend dat voormeld rijbewijs in september 2006 in origineel is overgelegd. Met verweerder is de rechtbank echter van oordeel dat niet valt in te zien dat eiser niet reeds ten tijde van de aanvraag althans in elk geval in de besluitvormingsfase het rijbewijs heeft kunnen overleggen. Reeds daarom kan het (alsnog) overleggen van het rijbewijs niet afdoen aan de tegenwerping van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000.

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Toelichting Grief 2:

Aan appellant werd tegengeworpen dat hij geen identiteitsdocumenten had overgelegd en werd getwijfeld aan zijn identiteit en nationaliteit, omdat bleek, uit de in het bezit van verweerder zijnde documenten omtrent de reis van appellant, dat hij op naam van was gereisd.

Appellant heeft echter van meet af aan verklaard dat dat niet zijn naam was, maar dat hij heet. Het rijbewijs was een nader overgelegd bewijs van een eerder ingenomen stelling.

Appellant had doordat het document uit Nepal moest komen, niet eerder de beschikking daarover.

Ten onrechte heeft de rechtbank niet op grond van artikel 83 Vw verweerder verzocht om zo spoedig mogelijk schriftelijk aan de wederpartij en de rechtbank te laten weten of de ingeroepen feiten en omstandigheden aanleiding zijn voor handhaving, wijziging of intrekking van het bestreden besluit.

Er is niet gebleken dat de goede procesorde zich daartegen zou verzetten of dat de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar zou worden vertraagd.

Verweerder had reeds vanaf 27 juli 2006 de beschikking over een kopie rijbewijs. Vanaf 14 september 2006 was het origineel in het bezit van verweerder. Het beroep is eerst op 2 april 2007 behandeld, terwijl ook de rechtbank sinds 1 februari 2007 op de hoogte was van het feit dat het originele document in bezit van verweerder was.

Voorts was verweerder in het bezit van de reisdocumenten van appellant. Om die reden is ten onrechte na overlegging van het rijbewijs artikel 31, eerste lid aanhef en onder f Vw aan appellant tegengeworpen.

3.3 Grief 3

Ten onrechte overweegt de rechtbank in r.o. 2.7 het volgende:

Naar het oordeel van de rechtbank bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is. De rechtbank overweegt dat verweerder in het bestreden besluit, en met name in het ingelaste voornemen tot dat besluit, genoegzaam heeft gemotiveerd dat en waarom sprake is van een ongeloofwaardig asielrelaas. Verweerder heeft daarbij met name betekenis kunnen hechten aan de omstandigheid dat eiser tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd aangaande zijn problemen met militairen en vanwege zijn activiteiten voor de Nepali Congress Party. Voorts heeft verweerder in aanmerking kunnen nemen dat eiser geen verklaring heeft gegeven voor de ongerijmde wending in zijn verhaal dat hij enerzijds verantwoordelijk wordt gehouden voor de aanhouding van twee maoïsten en anderzijds zich bij de maoïsten dient aan te sluiten. Nu de door verweerder geconstateerde tegenstrijdigheden dan wel ongerijmde wendingen niet gemotiveerd zijn waarlegd bestaat er geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet op voormeld standpunt heeft kunnen stellen.

Toelichting Grief 3:

Gezien hetgeen is gesteld onder 3.2 is ten onrechte geëist dat van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht uit moet gaan en dat aan appellant niet het voordeel van de twijfel dient te worden gegund.

Ten onrechte is de rechtbank van oordeel dat appellant tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn problemen vanwege zijn lidmaatschap met de NCP en met betrekking tot de militairen. Hij heeft dat al

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

tijdens zijn nader gehoor en bij de correcties en aanvullingen toegelicht. Er is geen sprake van een tegenstrijdigheid.

Ten onrechte wordt tevens geoordeeld dat sprake is van een ongerijmde wending. Zoals bekend wilden de Maoïsten appellant ronselen voor hun werkzaamheden. Appellant kon daarmee bewijzen dat hij wél degelijk aan hun zijde stond. Ten onrechte wordt geoordeeld dat dit een ongerijmde wending zou zijn.

3.4 Grief 4

Ten onrechte overweegt de rechtbank in r.o. 2.8 het volgende:

Nu verweerder het relaas ongeloofwaardig heeft kunnen achten, heeft hij terecht geconcludeerd dat eiser geen aanspraak kan maken op een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, onder a, b of c van de Vw 2000.

Toelichting Grief 4:

Op grond van hetgeen is gesteld onder 3.1 -3.4 kan het oordeel dat het relaas ongeloofwaardig is niet in stand blijven.

3.5 Grief 5

Ten onrechte overweegt de rechtbank in r.o. 2.10 het volgende:

Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten.

Toelichting Grief 5:

Gezien het voorgaand kan ook dit oordeel niet in stand blijven.

4 Conclusie

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellanten verzoeken uw afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen. Voorts verzoeken appellanten u om, doende wat de rechtbank had behoren te doen, het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren vanwege het ontbreken van een deugdelijke motivering, de bestreden beschikkingen te vernietigen en te bepalen dat verweerder binnen een door uw afdeling te bepalen termijn een nieuwe beschikking dient te nemen, met veroordeling van verweerder in proceskosten.

Tot slot verzoek ik u mij het proces-verbaal van de ten behoeve van appellanten gehouden zitting bij de Arrondissementsrechtbank te zenden, zodra deze in uw bezit is.

Hoogachtend,

mr. M.H.R. de Boer
gemachtigde

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Bijlagen:

1. Afschrift machtiging
2. Afschrift uitspraak rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen van 16 april 2007, 06/31010.